

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.765 van 8 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 7 januari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger van Kounous-origine te zijn afkomstig van Khartoum. Uw vader woont en werkt als zeekapitein in Dubai, Verenigde Arabische Emiraten. Voordien werkte uw vader bij Sudan Shipping Line en de familie volgde hem naar andere landen in Europa en Azië.

U studeerde aan de universiteit van Khartoum en behaalde een diploma in hematologie. Tijdens uw studentenjaren was u actief voor de studentenbeweging 'Democratisch Front' aan de universiteit. In 2001 werd u geschorst aan de universiteit nadat studenten waren opgekomen om politieke activiteiten aan de universiteit mogelijk te maken. U werd een dag meegenomen door de veiligheidsdienst en dezelfde dag vrijgelaten. Nadien werd uw schorsing ongedaan gemaakt en werden politieke activiteiten toegestaan. Later werd u tijdens uw studies meermaals door de veiligheidsdienst meegenomen omdat u kritiek uitte tegen de overheid en u werd dezelfde avond vrijgelaten. U was actief voor de Liga van Studenten van de Rode Zee-provincie. De Liga komt op voor de problemen in de Rode Zee-provincie en voert campagne rond o.a. vaccinaties, financiële hulp, analfabetisme. In 2002 behaalde u uw diploma. U diende uw nationale dienst te vervullen vooraleer uw

diploma zou uitgereikt worden. U volgde 45 dagen militaire opleiding en was daarna werkzaam in een medisch centrum in Khartoum, waarna u uw diploma ontving. U werkte vrijwillig voor de organisatie Giften zonder Grenzen en gaf taallessen in Port Soedan. U werd lastiggevalen, ondervraagd en ervan beschuldigd te behoren tot de oppositie Beja Front, wat u ontkende. U vond in augustus 2004 door tussenkomst van een vriend van uw vader werk in Port Soedan, waar u begin 2005 vast kon worden aangeworven. De benoeming werd geannuleerd, omdat u ervan verdacht werd betrokken te zijn bij de incidenten tussen de mensen van het oosten van Soedan en de regering. U keerde terug naar Khartoum en bleef zonder werk. Op 15 juni 2005 huwde u in Khartoum met Yazeed Mohamed Abdalla (CG 06-13287). Na uw huwelijk woonde u samen met uw man in de woning naast uw moeder. In juli 2005 begon u te werken aan het departement voor statistiek en u volgde 's avonds les. U nam ook deel aan debatten tussen studenten, waar u de problemen aanhaalde van de Rode Zee-provincie. Op 5 december 2005 werd u op de universiteit van Khartoum gearresteerd, samen met anderen die aan een bijeenkomst deelnamen. U werd geslagen en dezelfde avond vrijgelaten. U had een bloeding en had verzorging nodig. Uw man bleef enkele dagen thuis om voor u te zorgen. U en uw man kregen ruzie omwille van uw activiteiten en uw man vroeg u ermee te stoppen. Uw man werd op 10 december 2005 bij het hervatten van zijn werk gearresteerd. Hij werd ermee bedreigd dat u ontslagen zou worden als u uw studentenactiviteiten niet stopzette. Hij werd dezelfde dag terug vrijgelaten, na ondertekening van een belofte. U werd hierna in december 2005 ontslagen. Er werd u enkel meegedeeld dat dit was in functie van het nodige personeel, maar u vermoedt dat de veiligheidsdienst erachter zit. U besloot uw activiteiten te stoppen. In de periode maart - april 2006 besloot u uw studies te hernemen, maar geen politieke activiteiten te hebben. De Liga van Studenten van de Rode Zee-provincie nodigde u uit om een uiteenzetting te geven tijdens een culturele week over de situatie van de Beja. Op 30 april 2006 sprak u over de problemen in het oosten van Soedan, waar Beja woonachtig zijn. De veiligheidsdienst kwam tussen en er ontstond een incident tussen de aanwezige studenten en de veiligheidsdienst. U kon met de hulp van twee studenten de plaats verlaten en u keerde naar huis terug. U legde uw man uit wat er was gebeurd. Hij was boos omdat hij eerder een belofte had ondertekend dat u uw activiteiten zou stopzetten. Uw man zei u enkele spullen te nemen en jullie gingen naar Hassahissa, waar u dezelfde nacht aankwam. U contacteerde uw moeder die u meldde dat de veiligheidsdienst was langsgeweest en naar u had gevraagd. Uw jongere broer werd meegenomen door de veiligheidsdienst, maar werd dezelfde nacht terug vrijgelaten. U verbleef tot 10 mei 2006 in Hassahissa. Een familievriend Nasar Widaa regelde uw reis en bracht u aan boord van een cargoschip. U hebt samen met uw man Soedan per boot verlaten op 13 mei 2006 en op 31 mei 2006 in België asiel gevraagd. U bent in België op 12 juli 2007 bevallen van een dochter Mena Mohamed Abdalla.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen door uw politieke en sociale activiteiten, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaatgeneraal te worden gemaakt.

Er dienen volgende opmerkingen te worden gemaakt bij de door u aangehaalde aanleiding voor uw vertrek uit uw land van herkomst. U deed vrijwilligerswerk en gaf les aan leerlingen in Port Soedan, waarvan er enkelen behoorden tot de oppositiepartij Beja Front en ook u werd door de Soedanese autoriteiten ervan beschuldigd te behoren tot Beja Front (zie gehoor CGVS, p.32). Tevens verklaart u dat de veiligheidsdienst de activiteiten van de culturele week verstoorde, omdat er werd gesproken over de situatie van de bevolking in het oosten van Soedan, waar de Beja wonen (zie gehoor CGVS, p.22). Wanneer gevraagd wordt om welke reden u problemen hebt met de Soedanese autoriteiten, antwoordt u dat u door uw activiteiten aan de universiteit werd lastiggevalen en dat de Soedanese autoriteiten alle mensen uit het oosten, de regio aan de Rode Zee, en vooral de Beja, vervolgen (zie gehoor CGVS, pp.30-31). Hierbij dient te worden opgemerkt dat sinds uw vertrek uit Soedan de situatie tussen het Beja Front en de Soedanese autoriteiten gewijzigd is. Uit de beschikbare informatie waarover het Commissariaat- generaal beschikt, blijkt dat het Oostelijk Front, waarbij Beja Front behoort, een vredesakkoord heeft getekend met de Soedanese overheid in Khartoum en deel uitmaakt van een nationale

coalitieregering (zie informatie administratieve dossier). Aldus is uw beweerd vrees voor de Soedanese autoriteiten omwille van uw vermeende betrokkenheid bij het Beja Front niet langer gegrond. Uw verklaringen bevatten verder geen elementen die erop wijzen dat u door de Soedanese autoriteiten blijvend gevisieerd zou worden met het oog op politiek-etnische vervolging.

Verder verklaart u problemen met de Soedanese autoriteiten te hebben gehad omwille van uw studentenactiviteiten. Er dient te worden opgemerkt dat, hoewel u stelt meerdere keren te zijn gearresteerd, u toch telkens werd vrijgelaten dezelfde avond (zie gehoor DVZ, punt 41). U stelt dat u uw burgerdienst vervulde na uw studies en dat nadien uw diploma werd uitgereikt, waardoor u een politieke vervolging omwille van uw studentenactiviteiten weinig aannemelijk kan maken. Daarbij dient te worden opgemerkt dat u na uw huwelijk begon te werken aan het departement voor statistiek, bij een officiële onderwijsinstelling, waardoor uw beweerd vrees voor politieke vervolging verder wordt ondermijnd.

Nadien werd u, volgens uw verklaringen, nog door de Soedanese autoriteiten opgeroepen naar aanleiding van een klacht door de bevolking en in december 2005 werd u, ook volgens uw verklaringen, opgepakt bij een bijeenkomst, maar bij beide feiten werd u nog dezelfde dag vrijgelaten (zie gehoor DVZ, punt 41). Indien de Soedanese autoriteiten de bevolking en deelnemers aan de bijeenkomst inderdaad zouden willen onderdrukken en vervolgen, zoals u verklaart, is het weinig aannemelijk dat u na een dag werd vrijgelaten.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat u vaag blijft over de mogelijke problemen die uw man, omwille van u, heeft gekend. Zo verklaart u niet te weten of uw man problemen kende in zijn werk. U stelt niet te weten of hij werd lastiggevallen of verhinderd in zijn beroepsactiviteiten (zie gehoor CGVS, p.36). U verklaart de contacten van uw man niet te kennen, net zoals hij uw activiteiten niet kent (zie gehoor CGVS, p. 37). Nochtans kan verwacht worden dat u toch enigszins op de hoogte zou zijn of uw situatie al dan niet gevolgen heeft voor uw man en zijn (beroeps)activiteiten. U verklaart dat u na het incident op de universiteit naar Hassahissa bent gegaan bij de ouders van uw man, maar dat u er geen ernstige problemen kende (zie gehoor CGVS, p.27). U voegt toe dat uw man geen politieke activiteiten heeft en de autoriteiten niet langskwamen in Hassahissa. Toch is het merkwaardig dat u niet blijkt te weten of uw schoonouders problemen kennen na uw vertrek uit uw land van herkomst (zie gehoor CGVS, p.34).

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Het nationaliteitsbewijs (n°189532 afgegeven op 29.6.1996 door Ministerie van Binnenlandse Zaken, Port Soedan), kaart van burgerdienst (n°35606, dienst gedaan van 18.7.2003 tot 18.6.2004), arbeidskaart (n°77380 te Port Soedan, afgestudeerd in 2002), arbeidskaart (dd.17.1.2005 te Port Soedan), geboortecertificaat (n°492432 afgegeven op 11.6.1979 door Soba Universitair ziekenhuis), het attest van verblijfplaats te Port Soedan (dd.17.1.2005) bevatten identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld. De studiecificaten (College for Technological Sciences dd.3.8.2004, Faculty of Medical Laboratory Sciences dd.29.6.2005, Active Computer Center dd.11.1.2002-11.3.2002) betreffen de door u gevolgde studies, die hier niet ter discussie staan. De attesten van het centrale laboratorium (dd.3.1.2005) en van Giften zonder grenzen (dd.8.1.2005) betreffen het door u gedane vrijwilligerswerk, maar voegen niets toe aan bovenstaande motivering. De brief van Sudan Shipping Line (dd.19.9.1996) betreft de beroepsactiviteiten van uw vader. De brief (dd.27.7.2004) stelt dat u werkzaam was in het gezondheidscentrum te Haj Youssif van 19.10.2003 tot 19.7.2004. De brief (dd.15.12.2005) stelt dat uw diensten geapprecieerd werden, maar dat uw functie wordt geannuleerd. Geen enkele van deze brieven voegen iets toe aan uw asielrelaas waardoor bovenstaande motivering dient gewijzigd te worden. Het krantenartikel in Al Ajaam dd.29.7.2001 handelt over de problemen op de universiteit, maar uw naam wordt hierin niet vermeld.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat u vage verklaringen aflegt over uw reisweg. U verklaart Soedan te hebben verlaten per boot uit Port Soedan (zie gehoor CGVS, p.12). U blijkt niet te weten met welke boot u reisde. Buiten het feit dat het een grote cargo zou zijn geweest, kan u geen andere details geven (zie gehoor CGVS, p. 13). U blijkt niet te weten tot welke compagnie de boot hoorde en u stelde dat u enkel Sudan Shipping Line kent (zie gehoor CGVS, p.13). Het is merkwaardig dat iemand, die beweert meermaals per schip te

hebben gereisd (zie gehoor CGVS, p.10), niet meer informatie kan geven over haar reisroute.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. Verzoeksters raadsman brengt ter zitting een attest bij dat stelt *"Attest op vraag van patiënt, afgegeven aan patiënt en bestemd voor persoonlijk gebruik. Ondergetekende (J. D. S.), huisarts, verklaart hierbij dat bovengenoemde patiënt donderdag 19/03/2009 niet aanwezig zal kunnen zijn oww medische redenen."*

Omwille van dit attest vraagt verzoeksters raadsman ter zitting een uitstel en roept hij, gelet op de weigering van de Raad om op de vraag tot uitstel in te gaan, de schending in van artikel 6 en artikel 13 van het EVRM.

2.2. Met betrekking tot het medisch attest, wijst de Raad op het schriftelijk karakter van de procedure. Er is geen reden voorhanden om uitstel te verlenen aangezien in casu, de elementen van het dossier in acht genomen, er geen grondslag is om toepassing te maken van artikel 14, derde lid, PR RvV, dat bepaalt dat de voorzitter de partijen ondervraagt indien dit noodzakelijk is.

Artikel 6 EVRM is niet van toepassing op beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008; RvS 7 juli 2006, nr. 161.169).

Verzoeksters raadsman omschrijft niet op welke wijze artikel 13 EVRM zou geschonden zijn daar hij verzoekster ter zitting kan vertegenwoordigen bij de schriftelijke procedure voor de Raad. Aldus maakt verzoeksters raadsman niet aannemelijk dat hij geen recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel dat de toegang tot de rechter onmogelijk maakt (zie ook GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008).

3.1. Verzoekster wenst dat de Raad de volgende prejudiciële vraag stelt: *"Voldoet een termijn van vijftien dagen om een beroep bedoeld in artikel 39 van de Procedurerichtlijn 2005/85 aan de vereisten van effectiviteit zoals vastgelegd in de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie?"*.

3.2. Verzoekster heeft beroep ingesteld binnen de vijftien dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissing. Derhalve toont zij niet aan een belang te hebben bij voormelde prejudiciële vraag.

4. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

5.1. Verzoekster beroept zich op een schending van artikel 1 A (2) van de Vluchtelingenconventie, van de artikelen 48/2, 48/3 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting, evenals een manifeste beoordelingsfout.

Verzoekster stelt dat geen rekening werd gehouden met de gegronde vrees voor haar leven. Ze wijst erop dat ze niet alleen vanuit persoonlijke ervaring spreekt en werpt op dat in de hedendaagse situatie, zoals die blijkt in hun land van herkomst, nog steeds ernstige misbruiken bestaan. Ze is van oordeel dat indien de situatie gewijzigd is, dit samenhangt met het feit dat het gehoor dateert van 2006 en de beslissing van eind 2008, hetgeen niet zorgvuldig is, zeker als men niet herconvoqueert. Verzoekster heeft een Arabisch document gevonden waaruit blijkt dat het Oosten wel degelijk nog gevaarlijk is. Dit document legt ze nog niet neer omdat ze het nog niet heeft kunnen vertalen naar de taal van de rechtspleging. Verzoekster verklaart dat ze niet behoort tot de oppositiepartij Beja Front, wel enkele van haar leerlingen. Er was een probleem tussen de leerlingen en de oppositie, waarbij ze zelf werd aangehouden. Ze werd bij haar eerste arrestatie gefolterd en is daarna vrijgelaten. Ze meent dat men haar problemen moet bekijken door een Soedanese bril en niet met een Belgische visie. Wat hier normaal zou zijn, is dat daar niet, en andersom.

Verder verduidelijkt ze dat ze via een kennis van haar echtgenoot haar job gekregen heeft. Ze stelt ook dat haar echtgenoot op zijn werk is lastig gevallen en geslagen; diens problemen begonnen vanaf 1 augustus 2005.

Aangaande het artikel waar haar naam niet werd vermeld stelt ze dat er geen namen werden vermeld maar dat haar naam wel staat op de lijst van de universiteit.

5.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeksters verweer bestaat uit een aantal warrige en onzorgvuldig opgestelde elementen. Wat betreft het Arabisch document waaruit zou blijken dat het Oosten wel degelijk nog gevaarlijk is, merkt verweerder terecht op dat verzoekster de nodige tijd had om ter staving van de asielaanvraag overtuigende bewijsstukken voor te brengen. Het louter vermelden dat dergelijk document zou bestaan, zonder uit te leggen om welk document het zou gaan en zonder dit aan het verzoekschrift toe te voegen, volstaat niet om aan te tonen dat zij in het land van herkomst werd vervolgd.

Verzoekster herhaalt haar eerdere verklaringen dat ze niet behoort tot de oppositiepartij Beja Front zonder evenwel de motivering van de bestreden beslissing concreet te weerleggen. Het herhalen van de asielmotieven zonder de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, volstaat niet om de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 aan te tonen.

Verzoekster slaagt er niet in om de bestreden beslissing op afdoende wijze te weerleggen of minstens te nuanceren, in casu omtrent (i) het vredesakkoord tussen het Oostelijk Front, waaronder het Beja Front, en de Soedanese regering (ii) het feit dat zij na haar huwelijk begon te werken aan het departement voor statistiek, een officiële onderwijsinstelling, wat haar vrees voor politieke vervolging ondermijnt (iii) de vaststelling dat zij tweemaal werd aangehouden maar op dezelfde dag werd vrijgelaten, hetgeen haar vrees voor politieke vervolging verder ondergraaft (iv) de bijgebrachte documenten. Voormelde elementen vinden

steun in het administratief dossier, zijn terecht en worden, daar ze niet dienstig worden weerlegd, door de Raad overgenomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het CGVS de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de verhoorverslagen van de Dienst Vreemdelingenzaken en van het CGVS en dat verzoekster tijdens die gehoren de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Verzoekster ondertekende het verslag van DVZ, waarmee zij te kennen gaf dat de door haar verstrekte inlichtingen oprecht zijn. Zij maakte geen opmerkingen betreffende het gehoor bij het CGVS. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Het feit dat de beslissing geruime tijd na het laatste gehoor werd genomen en dat er verwezen wordt naar gewijzigde omstandigheden doet geen afbreuk aan het hoger vastgestelde aangezien verzoekster de mogelijkheid had om tijdens de procedure voor de Raad elementen aan te brengen die er op zouden wijzen dat zij alsnog een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van de heersende situatie.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat zij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

6.1. Verzoekster vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Ze verwijst naar recente mensenrechtenrapporten die ze zal voorleggen ter zitting omdat ze nog niet vertaald zijn naar de taal van de rechtspleging gelet op de korte termijnen.

6.2. Verzoekster beroept zich voor de subsidiaire beschermingsstatus op geen ander element dan deze ten grondslag van haar asielrelaas. Het louter verwijzen naar mensenrechtenrapporten - die bovendien niet bij naam worden genoemd noch ter zitting worden neergelegd - volstaat niet om aan te tonen dat er ten aanzien van verzoekster een reëel risico op lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat. Gelet op wat voorafgaat en waaruit blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt in de negatieve aandacht van haar autoriteiten te staan (zie sub 5.2.) en de elementen in het administratief dossier toont zij niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 8 april 2009 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.